

I letos jsme s naší grupou vyrazili 21.5. v sobotu na výstavu do [Přibice](#). Rozhodli jsme se, že nebudeme vstávat brzo, že stejně víno nikdy nedošlo, tak kam pospíchat. Dali jsme si ráno v klidu kafe na pergole a hurá na Moravu. Jeli jsme na Znojmo, auto plus motorka. Kamarádovo auto mělo vysypané ložisko, ale já měl zase na Astře díru ve výfuku, takže jsme jeli menším zlem. Bylo nádherně, konečně jeden hezký květnový den. Ovšem jen na cestě do Znojma jsme čekali na 7 semaforech a projeli jednu objížďku. Už jsme si z toho dělali srandu. Přijeli jsme o hodinu déle a rovnou jsme šli na oběd. Po obědě jsme dojeli do sousední vísce na fotbalové utkání nejmenších juniorů, kde za domácí hrál kluk našeho kamaráda. No, kdyby hrály proti hostům dopravní kužely asi by uhrály více. Měli jsme řehtačky a trubku, ale stav snad 24 : 3, nemohlo naše fandění zvrátit. V odpoledních hodinách jsme začali teprve ochutnávat. Vlezné bylo 200,- a 50Kč sklenice. Moc jsem to nepřeháněl a hlavně jsem víno nemíchal s pivem jako ostatní. Kamarád nám představil svůj nový objekt, a tím večer dostal správný spád. Naplavená pražanda, považovala Malešice za střed Prahy, pamatovala Hitlerovy mosty u Hořic, a přitom tak správně hejkala, že naše ženské ze srandy hejkaly podle ní ještě celou neděli. A když nám bylo vysvětleno, že je taky hrozně výkonná, volali jsme na otevření piva výkonnou jednotku celý večer. V úplné pohodě jsem vydržel do tří do rána. K tanci hrála jako obvykle výborná skupina Merllin. V

neděli dopoledne jsme se probrali, a po jedné návštěvě, kde jsme se ubránili další ochutnávce, byl čas nabrat směr k semaforům, domů.